

Comiteebetænkning

Sagen angaaende Revision af Universitetets Normalreglement, forsaavidt Gager og Lønninger vedkommer.

1.

Ministeriets Skrivelse til Consistorium af 23de Decbr. 1856.

I Skrivelse af 15de Marts s. A. indbød rettebe Consistorium til Ministeriet, at et af Universitetets Dvæstor udarbejdet Forslag om en almindelig Gageforbedring for alle Universitetets Embedsmænd og Betjente tilligemed en Betænkning, som derover var afgiven af en af Consistorium nedsat Comite (af hvilken et Aftryk samt et Udtog af Dvæstors Forslag ved samme Skrivelse blev Ministeriet tilstillet) var foretaget i en den 6te s. M. afholdt akademisk Lærerforsamling, og at Forsamlingen eenstemmigen havde vedtaget det af Rector efter Sagens Forhandling til Afstemning stillede Forslag, nemlig:

„at Lærerforsamlingen udtaler som Universitetets Mening og Ønske, at der i Henshold til Comitebetænkningen andrages paa, at alle Gagers Pengebeløb forhøies med 25 Procent, dog saaledes at intet Tillæg bliver større end 400 Rd.“

Sagen selv anbefalede Consistorium tillige paa det Indstændigste til Ministeriets Forsorg.

Under 7de Juli næstefter tilstillede Consistorium Ministeriet en Afskrift af et under 3die Marts s. A. Consistorium indhændiget Andragende fra det lægevidenskabelige Facultet om Ophævelse af den Bestemmelse i Universitetets Normalreglement af 13de Novbr. 1844, hvorefter Sagen for ethvert enkelt af bemeldte Fa-

cultets Medlemmer er ansat lavere end den almindelige Professoregager ved Universitetet, og derhos meddeelte Consistorium, at der af Samme til dette Andragendes Dplysning og Bedømmelse var nedsat en Comite af Universitetets Professore, der imidlertid endnu ikke da havde seet sig i Stand til tilstrækkeligen at bearbejde denne Sag og at forene sig om en Betænkning i denne, hvilken dog kunde forventes efter Udløbet af den da forestaaende Sommerferie. Den saaledes bekendede Betænkning er ikke senere indkommen til Ministeriet.

Da det allerede paa den Tid, denne Indstilling fra Consistorium indkom, lod sig forudsæe, at de forandrede Forhold og stegne Priser paa alle Livsforbrødenheder vilde gjøre en almindelig Foranstaltning fra Regjeringens Side nødvendig til Forhøielse af de Embedsmænds Gager, som ere lønede med faste Pengeindtægter, fandt jeg det utilraadeligt særligt for Universitetet at fremkomme med et Lovforslag om Gageforhøielse til Rigsdagen, der sammentraadte i October Maaned s. A., og formeente det rigtigere at afvente, hvad Regjeringen maatte beslutte at foretage for Embedsmændene i Almindelighed. Universitetets Embeds- og Bestillingsmænd bleve da ogsaa medtagne under den senere udkomne Lov af 28de Febr. d. A. om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1856—57, og for saavidt har Sagen for indeværende Finantsaar fundet Afgjørelse. Men ligesom det ved Rigsdagens Vedtagelse af den nævnte Lov er i begge Tingene gjort gjældende, at man i de nærmest forestaaende Aar burde søge ved nye Lønnings-